

Proposta per a la liberalització dels mercats agraris mundials

Presentada per Estats Units i la Unió Europea
a la resta de membres de l' Organització Mundial del Comerç (OCM)

Ginebra, 13 d'agost de 2003

El document consta de tres pàgines i és fruit d'un acord previ entre els EUA i la UE amb l'objectiu de desencallar les negociacions en el capítol d'agricultura i tirar endavant la ronda de Doha.

El text, que no concreta xifres, fa propostes per als tres aspectes següents:

- a) La reducció dels subsidis interns a l'agricultura
- b) L'afavoriment a l'accés als mercats mundials
- c) La reducció dels subsidis a l'exportació de productes agraris

a) La reducció dels subsidis interns

Sense donar xifres concretes, el document estableix els paràmetres per a la reducció dels ajuts que la majoria dels membres rics de l'OMC atorguen les seves agricultures i que suposen l'element que provoca més distorsió en el comerç mundial, afegeix que els països membres podran recórrer a mesures de recolzament menys distorsionants en determinades condicions.

Proposa reformar l'anomenada "caixa blava" que inclou els ajuts lligats a la producció o pagaments directes. La "caixa blava", que actualment no té establert cap sostre en els diners que s'hi poden destinar, passaria a quedar limitada al 5 % del valor total de la producció agrària de cada país. Establint que les condicions dels pagaments es basin en quantitats fixes com les superfícies cultivades, les produccions totals i els caps de bestiar.

També s'hi proposa una reducció de l'anomenada "norma de mínims", la qual fins ara estableix que les subvencions agrícoles dels països industrialitzats que siguin inferiors al 5 % del valor de la producció subvencionada no es consideren falsejadores del comerç.

b) Contenció d'aranzels per a facilitar l'accés als mercats mundials

Aquest és un capítol de vital importància per als països en desenvolupament.

L'acord proposa una solució mixta entre la "fórmula suïssa" i la "fórmula ronda Uruguai".

La primera, recolzada per Estats Units i els països exportadors nets del grup de Cairns, demana reduir dràsticament les tarifes més elevades.

La segona, a la que s'hi adhireixen europeus i japonesos, està per una reducció més moderada dels aranzels.

Les reduccions que proposa el compromís entre els EUA i la UE estableixen tres nivells segons tres grups de productes:

- Per a uns determinats "productes sensibles" (encara no determinats) proposa aplicar la fórmula Uruguai: una reducció moderada però amb uns mínims (tampoc determinats).
- Per a un altre grup regeix la fórmula suïssa de fortes reduccions, encara que el coeficient de retall està per determinar.
- Un tercer grup de productes totalment lliures de drets duaners.

Les línies aranzelàries que superin un màxim (per determinar) s'hauran de reduir fins a aquest màxim, o bé, aquells països que les apliquin, hauran de garantir un major accés al seus mercats per mitjà de contingents aranzelaris.

Els països en vies de desenvolupament es podrien beneficiar d'un tracte diferenciat a fi de poder atendre les seves necessitats de desenvolupament i d'assegurament d'aliments. Podrien aplicar reduccions menors dels seus aranzels en terminis d'aplicació més llargs. També podrien utilitzar la fórmula Uruguai juntament amb una clàusula de salvaguarda per alguns productes "més sensibles", és a dir, produccions locals que cal defensar de les importacions.

Tanmateix, els països desenvolupats hauran de donar accés lliure d'aranzels a un determinat percentatge (encara no fixat) d'importacions originàries del països en vies de desenvolupament mitjançant la combinació de tracte no discriminatori i d'accés preferencial.

c) **La reducció dels subsidis a l'exportació**

Aquests tipus de subsidis són molt criticats pels països en vies de desenvolupament. S'estableix que les restitucions a l'exportació utilitzades a la UE i els crèdits a l'exportació emprats als EUA, que són diferents cares de la mateixa moneda, se'ls donarà el mateix tracte.

Es proposa que els països membres de l'OMC es comprometin a eliminar, en un determinat nombre d'anys (que cal concretar), els ajuts a l'exportació per a certs productes d'interès per als països en desenvolupament, que també s'hauran de concretar. Per als crèdits preferencials a l'exportació això es tradueix en equiparar-los a les condicions de mercat.

Paral·lelament, per a la resta de partides que gaudeixen d'aquests subsidis, caldrà reduir-ne les quantitats pressupostàries que se'ls hi destina.

Aquest capítol inclou també una proposta de fer una nova diferenciació entre els països en vies de desenvolupament segons si es consideren menys avançats o no.

La proposta també creu convenient diferenciar un grup de països grans exportadors de productes agrícoles, per als quals s'adaptaria i revisaria el tracte especial i diferenciat del que gaudeixen els països en desenvolupament.